

ŽIVOT



ZÁBRDOVICKÉ FARNOSTI



**Střípky
milosrdenství**

Jen z lásky žít

**Hlášky
z katechezí**

**Myšlenky
k postnímu
rozjímání**

Tříkrálová sbírka

**tiráž****ŽIVOT ZÁBRDOVICKÉ FARNOSTI****Vydává**

farnost u chrámu
Nanebevzetí Panny Marie
v Brně Zábřovicích

adresa

Lazaretní 1, 615 00 Brno
telefon: 545 212 156

redaktoři

Lucie a Dominik Grůzovi

grafická úprava

Klára a Roman Smékalovi

web

<http://www.zabrdovice.cz>

cena

neprodejné, vychází pro
vnitřní potřebu farnosti

do tohoto čísla přispěli

Kája Krejčí, o. Jiří Rous,
Dominik Grůza, Lucie
Grůzová, Terka Pečínková

příspěvky

pokud chcete přispět do
časopisu svým článkem,
pošlete jej na e-mail:
dgruza@centrum.cz
nebo kontaktujte redakci

Náklad

230ks výtisků

Slovo redaktorů

Milí farníci,
přinášíme vám postní číslo, první číslo v novém roce. V tomto roce bude časopis mít dvě nové rubriky: Hlášky z našich katechezí, protože naše děti jsou opravdu skvělé, a Střípky milosrdenství, kde se tento rok budeme zamýšlet, co to milosrdenství vlastně je. Věříme, že si čtení užijete!

Uzávěrka příštího čísla je 9.3.

Lucie a Dominik Grůzovi

Duchovní slovo

Milí farníci. Jsme dost svobodní? Málokdo by asi odpověděl, že chce být nesvobodný, že si přeje, aby ho něco zotročovalo. V praxi ale mnohdy dochází k tomu, že vidíme dobro, ale překážky na cestě k němu nedovedeme zdotat. Postní doba nás zve, abychom cvičili růst ve svobodě.

Když nám někdo řekne, abychom činili pokání, moc chuti do toho nemáme, protože tomu rozumíme ve smyslu: „Polepši se!“ Jenže když se musím polepšit, znamená to, že jsem celý nějak špatně a s takovou zprávou se často nedaří dobře vyrovnat. Někdo jí odmítá, v někom vyvolává smutek. Jen ti nejšťastnější si řeknou: „Výborně, můžu něco udělat, mám moc něco změnit.“

Co si pro letošní postní dobu představuje papež František? Především to, že naše obrácení provede z větší části Bůh sám. On najde svou ztracenou ovci, on beze slova výčitky odpustí svému ztracenému synu, a tak mu vrátí svobodu dítěte. Naše role také není zanedbatelná a spočívá nejprve v tom, abychom přijali milosrdenství, protože podle slov sv. Alfonse „Ubohý, kdo nepřijal milosrdenství, ačkoliv mohl.“ Kněží mají za úkol s láskou zvát své farníky ke svátosti smíření a s něhou dobrého pastýře ji vysluhovat.

A tak tedy každého zvu k odložení břemen, nejprve v podobě lítosti nad hříchy. Potom k odložení toho, čím trápíme druhé a taky sebe. Letošní velikonoce můžeme oslavit o něco víc ve svobodě Božích dětí.

K tomu Vám žehnám

o. Jiří

obsah

- 1 Duchovní slovo
Program hudby v našem kostele
- 2 Program křížových cest
Jen z lásky žít
Postní snažení dětí
- 3 Hlášky z katechezí
Se společem objevujeme krásy...
- 4 Tříkrálová sbírka
- 5 Střípky milosrdenství
Myšlenky k postnímu rozjímání
- 6 Besídka u jesliček
Přečtěte si
- 7 Autor o knížce

Program hudby v našem kostele

Neděle 27. 3. 2016 v 9:45

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

Vladimír STEHLÍK (1911-1990)	FANFÁRY
Vojtěch ŘÍHOVSKÝ (1871-1950)	ČESKÁ MŠE OP. 74
Josef GRUBER (1855-1933)	TERRA TREMUIT OP. 80
Robert FÜHRER (1807-1861)	PÍSEŇ O VZKŘÍŠENÍ PÁNĚ OP. 160
Zdeněk HATINA (1941)	VESEL SE NEBES KRÁLOVNO
Karel NANKE (1768-1831)	ALELUJA

Účinkují: Smíšený chrámový sbor, orchestr,
Varhany: doc. MgA. Jan KRÁL
Řídí: Zdeněk HATINA - ředitel kůru



Postní snažení dětí

Prožíváme Svatý rok milosrdenství, který vyhlásil papež František. Motto tohoto roku je inspirováno větou z Lukášova evangelia: „Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec.“ Podle papeže Františka není milosrdenství prázdným pojmem, ale tváří Boha, která se stala viditelnou v Ježíši Kristu. V letošní postní době se tedy pokusíme s Božím milosrdenstvím spolupracovat, dále je naplňovat a šířit. Prostřednictvím textů nedělních evangelií budeme podobně jako v adventu objevovat Boží milosrdenství, které nás bude inspirovat ke konání skutků duchovního milosrdenství v každodenním životě. Základní motivem je BRÁNA. Brána je prostor, kudy se vchází z jednoho světa do druhého. Brána bývá u domů nebo měst, aby chránila obyvatele a ukazovala cestu příchozím. Svatá brána je symbolem milosrdného Božího srdce, které se chce otevřít každému člověku. Je symbolem Ježíše Krista – On je tou branou, která nás vede ke spáse. Nebudeme však tvořit a zdobit Svatou bránu, ale jen bránu symbolickou, která nám má připomenout, že máme být otevření a milosrdní vůči druhým, protože Bůh je milosrdný k nám. Na katechetické nástěnce bude velká barevná papírová brána. Každý týden postní doby přibude v bráně jeden list. Na něm bude název postního týdne, obrázek k evangeliu, motto a název jednoho ze skutků duchovního milosrdenství. Obrázky budeme dávat na bránu postupně. Po celou postní dobu budou děti umísťovat do brány symbolické ozdoby tak, aby vznikla girlanda. Ozdobami v girlandě budou různé barevné symboly, ty dostanou děti pokaždé, když přijdou při nedělní bohoslužbě na katechezi a ponесou je v obětním průvodu k oltáři. Po mši svaté je mohou s pomocí rodičů umísťovat kolem brány. Domů pak děti dostanou lístečky s úkoly na každý týden.

Program křížových cest

Křížové cesty se budou konat ve středu a v pátek přede mší svatou v 17:30 a o nedělích v cca 9:00 (mezi dopoledními bohoslužbami). Je možno se vzadu na nástěnce zapisovat na čtení křížových cest. Prosíme ochotné farníky o tuto službu. Některé křížové cesty povedou děti – podle rozpisu na nástěnce. Křížová cesta na Velký pátek bude společná. BRÁNA MILOSRDENSTVÍ

JEN Z LÁSKY ŽÍT

V ten večer Lásky zněla Ježíšova řeč bez příměrů: Kdo mě chce mít rád, necht' celý život dbá na moje slova a v jeho srdci budu přebývat. Otec i já v něm místo nalezneme, navždycky budeme je v lásce mít a naším pokojem a láskou obdařené pak bude žít.

Žít z Lásky je chránit tě ostražitě,
jsi Boží Slovo! Nestvořený Syn!
Ježíši božský, víš, jak miluji tě!
Duch Lásky objímá mě ohněm svým
a Otce srdcem přitahuji k zemi
a nepřestanu nikdy velebit.
Trojice svatá, budeš ve vězení
mé Lásky žít.

Žít z Lásky, to je život z tvého žití,
jsi blaho vyvolených, slavný Král!
V Hostii žiješ pro mne – světu skrytý...
I já se světu skrývám, jak sis přál.
Zamilovaní samotu si přejí,
na srdci srdce společně chce bít;
pod pohledem tvým mohu nejšťastněji
jen z Lásky žít.

Žít z Lásky, Pane můj, to přece není
na vrchol Tábora stavět svůj stan:
spíš s tebou žít kalvarské utrpení,
v němž pohled na kříž pokladem je nám!
Na nebi budu živa v samém štěstí,
tam místo zkoušek bude jas a klid;
zde na zemi však chci i při bolesti
jen z Lásky žít.

Žít z Lásky, to je dávat, dávat stále,
nežádat mzdu, neměřit, nevážit,
nepočítat, co dám, a dávat stále,
vždyť láska nechce nic než obdařit.
Božskému srdci, Lásce rozlévané
jsem všechno dala; bez břemen chci jít...
Zbývá mi jen bohatství darované:
smět z Lásky žít.

sv. Terezie z Lisieux



Se společem objevujeme krásy Vídně a kláštera

V pátek před 1. adventní nedělí se naše spolčo starších holek sešlo na nádraží a nastoupily jsme do žlutého autobusu směr Vídeň. O dvě hodiny později už jsme si to metrem vesele jely přímo do kláštera františkánek. Sestry nás mile přivítaly a ukázaly nám, kde můžeme spát. Za chvíli byla večeře a u té jsme si mohly pořádně vyzkoušet, co už jsme se ve škole v hodinách němčiny všechno naučily. Chvíli trvalo, než jsme se rozmluvily, ale sestry se nám snažily pomoci, a tak byla legrace. Sestry nám ochotně odpovídaly na všechno, co nás zajímalo, a povídaly nám o svém životě v klášteře. Potom následovala prohlídka kláštera, jehož součástí je i školka a družina. Tam se nám moc líbilo a všechno jsme si musely vyzkoušet. Unavené, ale spokojené jsme šly spát.

Další den ráno jsme se po společné snídani vydaly do centra města. Viděly jsme Stephansdom, radnici, kočáry tažené koňmi (fiakry) a plno dalších věcí. Také jsme plnily po městě různé úkoly a jeden z nich nás zavedl až do přírodovědného muzea, kde se nám moc líbilo. Byl zde obří krystal soli (vážil 1 t), hýbající se dinosaur, mamut vystupující ze zdi a to není ani zdaleka všechno. Nejradši bychom tam strávily věčnost, ale čekalo nás ještě spousta dalších zážitků. Po příjemném dopoledni následoval výborný oběd. Odpoledne si pro nás sestry nachystaly něco na vyrábění, a tak jsme si mohly na památku vytvořit františkánský symbol – tau. Jakmile se začalo trochu stmívat, vyrazily jsme na adventní trhy. Nejdříve jsme jely do Schönbrunnu a potom k radnici, kde byly stromy v parku ověšené svítícími ozdobami. Byla tam moc příjemná atmosféra a všichni jsme si to spolu užívali, i když byla trochu zima. Došly jsme k závěru, že trhy ve Vídni jsou moc krásné, ale ty u nás taky nejsou k zahazení. Večer měly sestry modlitbu, kterou zahajovaly adventní dobu a ke které nás taky pozvaly. Bylo to moc pěkné, protože jsme se modlily a zpívaly na střídačku česky i německy. Nakonec jsme si s jednou sestrou zahrály ještě karetní hru, při které se používaly celkem tři jazyky: čeština, angličtina a němčina. Byl to úžasný den, a tak jsme spaly, jako by nás do vody hodil.

V neděli nás po mši svaté (pro některé první mši v němčině) čekalo už jen balení, oběd, rozloučení se sestrami a cesta zpět domů. Po cestě jsme si toho měly ještě hodně co povídat a přemýšlet nad vším, co jsme za ten víkend prožily. V Brně jsme se potom šťastné a vděčné rozešly domů.



TP

Hlášky z katechezí

Kachetetka: „Děti, co dělají malá liščátka celý den?“

Děti: „Běhají po lese.“ „Skáčou.“ „Dovádějí.“ „Hrají si.“ „Kradou Budulínky...“

Kachetetka: „Děti, proč Pana Maria věřila, že Pán Ježíš může pomoci na svatbě v Káni Galilejské?“

Děti: „Protože byl kouzelník.“



TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA



První víkendy v lednu se konala tříkrálová sbírka. Jak už tomu je zvykem, počasí bylo nevídané. Cesty klouzaly a mráz štípal do tváří.

První víkend byl pro pořadatele beznadějný. Přišlo velmi málo koledníků.

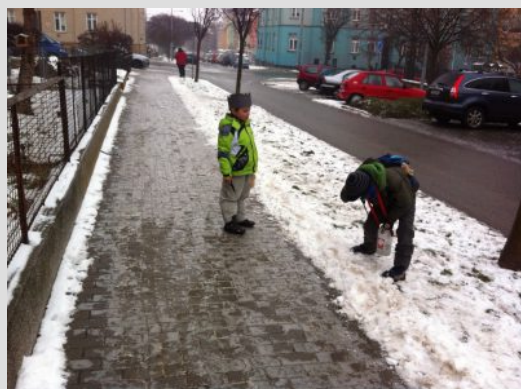
Zato další víkend vypadal veseleji. Fara se hemžila dětmi, ale zase chyběli dospělí. Velmi by pomohlo, kdyby se našli dospělí, kteří půjdou třeba jen na dopoledne nebo i na dvě hodiny.



U nás to vypadalo v sobotu takto: Naší nejmladší dcerce rostou zoubky, takže jsem sobotní ráno vstávala s tím, že „tříkrálovku“ určitě nedám. U snídaně jsem se ptala dětí, kdo tedy půjde. „Maminko, mně se nechce. Radši bych byl doma,“ říkal nejstarší syn. „Já vím, miláčku, mně taky ne. Ale co bys řekl tomu, že půjdem spolu?“ Vzchopila jsem se a v duchu jsem se modlila a rozjímalá, kde je mě potřeba, jestli v domácnosti nebo na sbírce.



V srdci mám stále obraz ze svého dětství, kdy jsme spolu s mým tatínkem a dalšími dětmi chodili u nás po vesnici, zpívali a rozdávali radost. Tatínek se vždy oblékl do košile a kravaty, vzal si kabát, a i když byly mrazy, šel bez čepice. My jsme kolem něj skotačili. Lidé nás už čekali s čajem, někdy tatínka počastovali něčím „lepší“ a nám dětem vždy dali nějakou dobrotu. Tříkrálovou sbírku jsem milovala.



Vrátila jsem se zpět ze vzpomínek a jala se chystat rodinu na výlet. Svačina v batohu, koruna na hlavě. Na faře jsme dostali dárečky a vše potřebné ke sbírce a vyrazili do zledovatělých ulic.

Chodili jsme po panelácích. Děti si postupně vymyslely nejlepší způsob: vyjet výtahem nahoru a pak scházet dolů. Lidé měli radost, že nás vidí, a rádi si poslechli zpívání. Asi třikrát kluci dostali nějakou dobrotu, kterou si pak v autě rozdělili, a měli z toho velkou radost.

V jednu hodinu jsme již seděli unaveně doma u teplé polévky.

Opravdu velké díky patří Blance Prokopové, která s velkým nasazením a vypětím vše řídí, sama s dětmi obchází domy, a přesto je plná radosti ☺ Dále také musíme poděkovat všem koledníkům i koledníčkům a také všem, kdo na faře vařili! Také velké díky všem, kteří jste přispěli. V naší farnosti se vybralo přes 81 000 Kč.

A příště se určitě taky přidejte!



MYŠLENKY K POSTNÍMU ROZJÍMÁNÍ

Z trpělivosti se rodí velká pohoda v hloubi duše, která stále následuje pokorného Beránka. Jeho trpělivost a tichost byly tak veliké, že ho nikdy nikdo neslyšel si stěžovat. Musíme být trpěliví při nesnázích a strastech, které zakoušíme, ale musíme mít také velký soucit s druhými... Kdo bude mít trpělivost, bude mít dokonalou lásku. Máme víc naříkat nad zlem, které vidíme, než nad svými trampotami a souženými.

Čím víc překážek budete mít, tím víc máte být přesvědčeni, že jde o věc dobrou a svatou. Neboť jsme viděli, že svatá a velká díla narážejí na více překážek než malá. Je to proto, že přinášejí více plodů, a satan se snaží proti nim všemožně bojovat, hlavně prostřednictvím Božích služebníků, které oklame falešnými „ctnostnými“ důvody.

Pravá a sladká poslušnost! Ty osladíš každou hořkost. Snášejte strasti, muka, pohrdání... Růže se rodí z trní a k reformě svaté církve a k světlu, jež rozptýlí temnoty, dojde uprostřed pronásledování...

Kristova krev nás činí silnými, abychom mohli snášet s opravdovou trpělivostí každou námahu, každé soužení, ať pochází z kterékoli strany.

Uvažte kolik strastí vytrpěl Kristus za nás, s jakou láskou vám přidělil vaše strasti, abyste byli posvěceni v něm. Pohleďte, jak maličké je trápení, když přece je čas tak krátký, a jak budou naše zkoušky odměněny! Jak dobrý je Bůh, když nechce nic jiného než vaše dobro!

Budete-li o tomto svatě přemítat, bude vám všechno lehké. Budete snášet soužení, když uvidíte jak si je pro své viny zasloužíte. Uvidíte, jak dobrý a milosrdný je k nám Bůh, neboť naše viny zaslouží nekonečný trest, ale Bůh nás trestá jen těmito tresty konečnými!

Kdo držel sladké a něžné Slovo připoutané a přibité na kříži? Ani hřeby, ani kříž nebyly s to udržet Bohočlověka. Jen pouto lásky k Otcově cti a k naší spáse.

Máme milovat vděčnou láskou a tato láska má být upřímná a velkodušná. Nemáme milovat nic bez Boha, ani tvora, ani stvořenou věc duchovní nebo časnou. Myslete jen na Boží čest a na službu bližnímu... Bůh se nám daroval velkodušně a totéž žádá od nás.

Láskyhodné Kristovo umučení! Ty dáváš mír... Poklade duše, útěcho ztrápených, pokrme hladových, bráno a ráji duše, pravá radosti a naše blaženosti...

Kristovo umučení, ty nás uzdravuješ ze všech našich nemocí... Ty vracíš život mrtvým...

Pohleď, má duše, uvidíš, že se Slovo skrylo pod naším lidstvím jako pod mrakem...

Rozkošná Lásko! Ohni! Propasti lásky, neobsáhlá velikosti! Kéž se tedy dnes zalíbí tvé nekonečné lásce osvitit pohled mého rozumu a všech rozumných tvorů!

Má ubohá duše! Vzhůru! Probud' se, pohleď okem rozumu na propast Boží lásky!

Z citací sv Kateřiny sienské vybrala KK

Střípky milosrdenství (Lk 10,32)

„...byl jat soucitem...“ Něžný pohled na někoho, komu něco chybí a mně je ho moc líto. Jistě to znáte. Něco se děje s naším srdcem, je takové měkké a něžné a většinou nás to vede k tomu, abychom toho druhého objali, skryli ho v bezpečí a lásce.

Tak i my jsme denně takto zváni do Ježíšova objetí, spočinutí, načerpání. Je to až neuvěřitelné, že je nad námi jat soucitem – nad námi, nad našimi starostmi, selháními.

Také se vám ten pocit líbí?

Co se s tímto soucitem však děje, když narazíte na protivného řidiče, prodavačku nebo úřednici? Co se pak děje, když jste unaveni a někdo vám něco vyčte nebo neudělá, co jste žádali? Něha se vytrácí, radost také a zbývá tvrdost, hádky, křik, výčitky...

Bylo by možné každý den tento soucit se sebou samým, s druhými nějak obnovovat?

BESÍDKA U JESLIČEK



V neděli 10. 1. 2016 se konala besídka u jesliček. Letos byla kratší než jiné roky, ale nádherná. Děti od jednoho roku přinášely Ježíškovi, co umí.

Někdo hrál divadélko, někdo zpíval, jiný recitoval, jiný hrál na klavír, housle, kytaru nebo flétnu.

Mnohé oko nezůstalo suché, jak milá byla představení dětí.

Zpěváček si přípravu představení na jesličkovou besídku dost užíval. Připravili jsme si podobenství o Samaritánovi. V našich přípravách se herci neustále střídali. „Já chci být strom, já chci být kůň...“

*„Děti, a kdo bude Samaritán?“
„Já ne! Já ne!“*

Nakonec jsme se ale dohodli a děti přišly úžasně nastrojené. Jeden chlapeček přišel dokonce s teplotou, protože hrál důležitou roli.

Moc jsme si to užili.

Dokonce se některým dětem role, kterou hrály, tak líbila, že by tím chtěly být, až budou velcí, jen je škoda, že se jednalo o roli koně ☺

LG



PŘEČTĚTE SI:



Marek Orko Vácha, ŠESTÁ CESTA

Planeta Země v prostoru nevisí ani se nevznáší, ale prostě je. Shora i zdola je obklopena mrazivým kosmem s vakuem. A v tomto černém vzduchoprázdnu pluje náš modrý koráb, osvětlený jak reflektory paprsky Slunce, a z jeho paluby visí girlandy orchidejí, nad kterými se vznášejí motýli a kolibříci. Tato loď překypuje životem. Náš příběh patří do říše pohádek, je čarokrásný, nejfantastičtější epická báseň, kterou by bylo možno vymyslet. A přece je to příběh psaný podle skutečných událostí. Na této planetě nám bude dáno potkat Boha, věčně se skrývajícího. Někdy jej můžeme tušit, jindy jako v zrcadle vidíme stopy jeho stvořitelské ruky. V jednom svém díle se však už Bůh nemůže skrýt: v bytosti, která je vrcholem a korunou hmotného stvoření, kterou

Boží ruce hnětly z hlíny a která je naplněna nehmotným duchem života.

Ústřední myšlenka je prostá: svatý Augustin mluví o dvou knihách, ve kterých se mohou setkat s Bohem. První je Písmo svaté, druhou kniha přírody. Nejkrásnější kapitolou knihy přírody je člověk. Pro muže je korunou stvoření, nejkrásnější bytostí vesmíru žena. V ní, mnohem ostřeji než ve stvořené přírodě, spatřuje Boží obraz.

Vydalo nakladatelství Cesta



Autor o knize:

Pokud máte rádi pořádek v termínech, bude zprvu hlavně řeč nikoli o lásce, ale o zamilovanosti, o oněch prvních několika měsících vztahu, na něž pak oba manželé často zpětně vzpomínají jako na nejhezčí chvíle v životě. Chci mluvit o lásce snoubenců jako o cestě k Bohu.

Tato kniha není zamýšlena jako pokus o teologické nebo filozofické pojednání. Nejsem filozof ani teolog. Z častého odkazování na svatého Jana od Kříže by mohl nepozorný čtenář usoudit, že mám něco společného s křesťanskou mystikou. Bohužel nemám. Tato kniha rovněž není příručkou o chození a nenahrazuje předmanželskou přípravu. Je o hledání Boha. Nikdy jsem nežil v manželství a chybí mi zkušenost opakované každodennosti. Myslím, že tato zkušenost je nepřenositelná. Přednášejí-li manželé o celibátu, řada postřehů může být pro kněze přínosná, ale do určitého prostoru celibátu se manželé mohou jen těžko dostat. Spíše jsem se snažil velmi neuměle a neobratně zachytit ten krátký a prchavý okamžik, kdy je duši dáno oknem šesté cesty zahlédnout nevykreslitelnou a nevyzpívatelnou krásu Božích věcí.

Po úvodních kapitolách následuje pokus o pohled na člověka z opačné strany, ze zorného úhlu genetiky chování a evoluční psychologie. Po tomto pohledu do zákulisí přijdou kapitoly týkající se těla i duše člověka: jak vznikla a z čeho je utvořená hmota i psychika jeho těla, a to jak ve smyslu fylogenetickém, vývoje celého našeho druhu, tak i ontogenetickém, vývoje konkrétního člověka. Otázky po člověku a lásce pak nutně vedou k otázkám po Bohu, jimž jsou věnovány závěrečné kapitoly.

Texty Starého zákona jsou citovány z českého vydání Jeruzalémské bible, kromě úryvku z knihy proroka Jeremiáše, který je převzat z ekumenického překladu. Citáty z Nového zákona jsou podle Bognerova liturgického překladu.

Vydalo nakladatelství Cesta